Temps Pasqual - Cinquè diumenge

Per Administrador el dg., 28/04/2013 - 09:00

Ac 14,21b-27
Ap 21,1-5a
Jn 13,31-33a.34-35

Ja estem a punt d'acabar aquest temps pasqual, però la Pasqua ha de durar tot l'any. És com l'aire que respirem, si de veritat volem viure com a cristians, seguidors del Crist ressuscitat . La Pasqua (*Pesakh,* en hebreu) és el pas a pas de cada dia.**Pas del dubte a la fe**Als deixebles de Jesús els hi va costar molt de creure en el Crist ressuscitat. No el reconeixien i el confonien amb un foraster, un fantasma, un desconegut... Les dones van guanyar als homes. Hi van creure abans. Però un cop passat el tràngol, es van llençar a estendre la fe arreu del món, com ens mostra avui el llibre dels Fets del Apòstols: *"Pau i Bernabé reuniren la comunitat per anunciar-los (...) que Déu havia obert les portes de la fe als qui no són jueus"*No els era -ni ens es fàcil tampoc avui a nosaltres- de creure "*en un cel nou i una terra nova"*, com ens diu el llibre de l'Apocalipsi. La Pasqua no és tan sols l'anunci increïble que Jesús ha ressuscitat, sinó que amb Crist tota la humanitat ha ressuscitat. I això encara ens resulta més increïble. Un conte de fades massa bonic per a ésser veritat. Aquell Emmanuel de Nadal és i serà *"el tabernacle on Déu es trobarà amb els homes. Viurà amb ells, seran el seu poble i el seu Déu serà Déu-que és-amb-ells (...) Jo faré que tot sigui nou" .* **Pas del desencís al compromís**Sí, ja ha començat un món nou, però encara no ha arribat a la plenitud. Aquest temps entremig -entre el "ja" i "l'encara no"- és el nostre temps, el que tenim per viure i expressar lanostra fe. El temps del creient, el dia a dia del nostre compromís cristià. El neoliberalisme d'avui ens vol fer creure que hem arribat a la fi de la història i que vivim en el millor dels mons, però el segle XX passarà a la història com el segle més cruel de tota la història humana. I el XXI? Falten 1.000 dies per complir els objectius del Mil·lenni (el 2015) i acabar amb la pobresa, la fam, el canvi climàtic, l'analfabetisme, la desigualtat de gènere,... Podem fer-ho, però ho aconseguirem?L'Apocalipsi és el llibre de la resistència que la comunitat de Joan feia servir per mantenir-se fidels en la fe ja que sabien que *"per entrar al Regne de Déu hem de passar per moltes tribulacions".*I ho vivien així, amb fe, com ens diu Pere Casaldàliga: "Hem d'estar amb els perdedors, segurs de la victòria final".En el sopar de comiat, Jesús ens ha deixat la contrasenya per entrar en el programa: *"Tal com jo us he estimat, estimeu-vos també vosaltres"* I els primers cristians , en mig d'un món tan egoista i paganitzat que no desdiu massa del nostre, causaven admiració precisament peraixò: *"Tot ho tenien al servei de tots (...) i la gent sentia un gran respecte"*(Ac2, 43-44)Avui, en canvi, "L'amor és un fenomen marginal en la societat contemporània" deia Eric Fromm. En lanostra cultura líquida, no hi creiem massa.Per això, el logo de l'amor cristià és servir i lluitar contra tot allò que deshumanitza.Així, doncs, els creients avui tenim un gran repte i una gran oportunitat. M'ho diu amb paraules senzilles una religiosa cubana, Hilda, en una carta: "La esperanza cristiana no excluye la cruz de lo que no se puede aceptar, però cree en la posibilidad de lo que aún no se ha logrado. Som-hi, doncs, com ens recomana el nou Papa Francesc, en el seu missatge Pasqual d'enguany: "Acollimla gràcia de la Resurrecció de Crist, deixem que la força del seu amor transformi les nostres vides i ens faci instruments de la seva misericòrdia perquè floreixi en el món la justícia i la pau".

ETIQUETES
FE COMPROMÍS AMOR